

HET IS ME GELUKT OM UIT HET HOOFD VAN MINDY TE KOMEN!

In de wc's op school kijk ik in de spiegel naar de wallen onder mijn ogen.

Ik heb slecht geslapen. Vannacht is er iemand in mijn hoofd geweest. Iemand die niet van de broederschap is, bedoel ik. Hoe ik dat weet? Gewoon, omdat ik het weet. Omdat ik lag te zweten en met gebalde vuisten wakker werd. Omdat mijn oom zegt dat ik geschreeuwd heb in mijn slaap. En omdat ik heel erg boos ben, boos en moe.

Toen ik vanmorgen begon te tekenen, verschenen er alleen maar akelige dingen. Kapotte sloten, gebroken ramen, keer op keer dingen die op gevaar duiden. Ik weet niet wat er gebeurd is. Ik kan me niets herinneren.

Ik zie er niet uit, niks aan te doen.

Het eerste wat ik gedaan heb, is Jacob bellen. Hij zei dat het te verwachten was dat de quantum's me zochten en contact met me wilden maken. Hij denkt dat ze alleen willen voorkomen dat ik me aansluit bij de broederschap en dat ze me daarom bang willen maken, maar dat hij voor de zekerheid de anderen zal vragen of iemand vannacht hun gedachtehuisje is binnengegaan.

Heel snel daarna stuurde hij me een bericht om te zeggen dat er met hen niets aan de hand was, dat niemand iets heeft gemerkt en dat er in geen enkel huisje schade is aangericht. 'Het is je gelukt, Lia, je hebt ze op afstand gehouden,' schrijft hij. Hij doet er een emoji bij van een knipoog en nog een van een gebalde vuist.

Ik ben een beetje in de war. Niet zo lang geleden ging ik nog het hoofd van een ander binnen om met onbenullige dingen te helpen, zoals bij dat oude vrouwtje in haar nachthemd. En nu worden er in mijn hoofd, zonder dat ik het weet, hele veldslagen uitgevochten. Het is onvoorstelbaar! Ik weet niet of ik erom moet lachen of huilen.

Ping. Een nieuw bericht op WhatsApp. Dat moet Jacob zijn. Ik heb met hem afgesproken.

Het is inderdaad Jacob, maar hij zegt dat hij niet komt. Dat hij iemand anders stuurt die me beter kan helpen dan hij. Hij stuurt Slang!

Slang? Hoe kan zij me nou helpen als ze me niet kan uitstaan?

'Je zult het zien, die slingert zich om mijn nek en wurgt me,' antwoord ik. Voordat ik het huis van Mindy binnenging, vermoedde ik al dat Betty Slang was, maar ik weet het niet zeker. Ik heb het aan Jacob gevraagd maar die wil het me niet vertellen.

Dus protesteer ik via WhatsApp. Ik wil niet alleen zijn met Slang.

'Lia, de dingen zijn niet altijd wat ze lijken. En als er iemand is die je op dit moment kan helpen dan is zij het wel.'

'Maar wie is Slang dan, Jacob? Hoe weet ik dat zij het is?'

Het is een rare dag vandaag. Hij is raar begonnen en ik heb zo'n voor gevoel dat hij ook raar zal eindigen. Ik kon me niet concentreren op school en ik heb het idee dat iedereen afkeurend naar me kijkt. We hebben allemaal wel eens een rot dag, toch? Maar er gebeurt verder niks.

Zo erg is het nou ook weer niet, Lia.

Sinds Mindy me heeft geleerd om dingen te maken, ben ik blijven oefenen. Het gaat me goed af. Ik ga regelmatig naar het gedachtehuisje van Jacob om te oefenen. Ik heb een paar hulpstukken voor bij mijn pak gemaakt: metalen haken, een nachtkijker en andere dingen die lijken op wat ik bij Batman heb gezien. Ik ben een beetje gestoord, ik weet het. Maar ik heb van mijn oom geleerd dat je nooit weet wat je op een dag nodig kunt hebben om je uit de penarie te halen, en hij is klusjesman.

'Lia, komt het je uit om nu even te praten?'

Grote god, dat is het luchtje van Betty. Is zij Slang? Misschien ook wel niet; ik ga het testen.

'Ik kan nu niet, Betty. Misschien beter een andere keer. Zo belangrijk kan het niet zijn wat je me te vertellen hebt, toch?'

Ja, ik weet het... Soms ben ik een beetje gestoord.

'Je vergist je, Lia. Wat ik je te zeggen heb is wel belangrijk. Het voortbestaan van de broederschap is vannacht in gevaar gekomen omdat jouw gedachtehuisje niet goed beveiligd is. En wie kan je daar beter bij helpen dan ik? Dus even niet zeuren, nu. Ik weet niet of het helpt, maar ik zit er ook niet op te wachten om je te spreken. Dus hoe eerder we beginnen, hoe eerder we klaar zijn.'

Oké, dus Betty is inderdaad Slang. En daar heeft ze wel een punt.

'Waarom heb je zo de pest aan me, Betty?'

Als we bij de kantine zijn, komt net de biologieleerares met een groep leerlingen de hoek om. Ze heeft ons gezien. Ze hebben een praktijkles en ze nodigt ons uit om ons bij de groep aan te sluiten. Nou ja, we weten allemaal dat een uitnodiging een bevel is, als het van mevrouw O'Donell komt. Zo gaan die dingen nou eenmaal bij mij op school.

'Als je vanavond komt, dan leg ik het je allemaal uit,' fluistert Betty in mijn oor voordat ze me een briefje geeft en een raar soort kompas.

Ik moet het bericht van Betty zo snel mogelijk ontcijferen als ik haar vanavond wil spreken.

WMZEMMI NDUDZNDWDZLGI
AGZSLDZ ZM
AGEEDBZMOJL
VMMB MTTDU RDICZ.

